

Sviatok sv. Lukáša, evanjelistu

Rozjímanie na sviatok sv.
Lukáša, evanjelistu.

Navrhované témy sú: Svätý
Lukáš nám ukazuje normálnosť
Boha; evanjelium
milosrdenstva; maliar Panny
Márie.

SVÄTÝ LUKÁŠ sa narodil v Antiochii.
Bol pohanského pôvodu,
pravdepodobne Grék, a venoval sa
medicíne. Po tom, čo okolo roku 40
konvertoval na kresťanstvo,
sprevádzal svätého Pavla na jeho
druhej apoštolskej ceste a strávil s
ním poslednú časť apoštolského

života. Je autorom tretieho evanjelia a Skutkov apoštolov.

Je evanjelistom, ktorý nám najlepšie priblížil Ježišovo detstvo. Uvádza nám mnohé detaily, ktoré nám pomáhajú uvažovať o človečenstve Ježiša Krista a normálnosti života Svätej rodiny: ako bol náš Pán zavinutý do plienok a uložený do jasiel, očisťovanie Márie a predstavenie Dieťaťa v chráme, nájdenie Ježiša v Jeruzaleme... Okolnosti, ktoré pravdepodobne prežívala aj každá iná rodina tej doby.

Lukáš uzatvára rozprávanie o detstve takto: „Ježiš sa vzrástol v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí“ (Lk 2, 52). Týmto spôsobom nám ukazuje, že Boží Syn prešiel týmito životnými etapami tak, ako to môže urobiť každý z nás, a rástol, zatiaľ čo bol podriadený svojim rodičom. Ak je celý Kristov život

zjavením Otca, potom aj tieto „roky skrytého Pánovho života nemožno považovať za niečo bezvýznamné, ani iba za prípravu na tie, ktoré mali prísť neskôr — roky jeho verejného účinkovania. (...) Boh si želá, aby si kresťania brali príklad z celého Pánovho života. Osobitne som videl príklad jeho skrytého života, života bežnej práce uprostred ľudí: Pán chce, aby mnoho duší našlo svoju cestu práve v rokoch jeho tichého a nenápadného života“[1].

VŠETKY JEŽIŠOVE skutky a slová odhaľujú Božie milosrdenstvo voči ľuďom. Avšak „tieto stránky Kristovho učenia podáva podrobnejšie evanjelista Lukáš, takže jeho evanjelium dostalo čestný titul *evanjelium milosrdenstva*“[2]. Práve on zdôrazňuje, že Ježiš prišiel hľadať a zachrániť to, čo sa stratilo, rozpráva

o odpustení hriešnej žene, opisuje Ježišov pohľad na Petra po jeho zapretí, rozpráva o jeho modlitbe a prosbe o odpustenie pre tých, čo Ho ukrižovali... Zahrňa aj tri podobenstvá venované zdôrazneniu toho, ako nás Boh neustále hľadá, aby nám daroval svoju lásku. V týchto príbehoch „Ježiš odhaľuje povahu Boha ako Otca, ktorý sa nikdy nevzdáva, kým nerozpustí hriech a neprekoná odmietnutie súcitom a milosrdenstvom“[3].

Vo všetkých týchto príbehoch môžeme nájsť jadro evanjelia a viery: otvorenosť ľudského srdca pre milosrdenstvo nám umožňuje prijať bezpodmienečnú lásku dobrého Boha, ktorý je všemohúci a ktorý nás chce naplniť svojím životom.

„Milosrdenstvo, ktoré nám Boh preukazuje, nás musí vždy poháňať k tomu, aby sme sa vrátili,“ poznamenal svätý Josemaría. „Deti moje, je lepšie neopúšťať ho,

nevzdávať sa od neho. Ale ak ho niekedy pre ľudskú slabosť opustíte, bežte späť. On nás vždy prijme, ako otec márnotravného syna, s väčšou intenzitou lásky“[4]. Vďaka svätému Lukášovi, *svätopiscovi Kristovej nežnosti*[5], vieme, že Pán má srdce, ktoré na nás vždy čaká. „Aká sladká radosť pomyslieť na to, že Boh je spravodlivý, teda že berie do úvahy naše slabosti, že dokonale pozná krehkosť našej prirodzenosti! Čoho by som sa potom bál? Ach, nekonečne spravodlivý Boh, ktorý s takou láskavosťou ráčil odpustiť všetky hriechy márnotravného syna, či sa neprejaví spravodlivým aj voči mne, ktorý som vždy po jeho boku?“[6]. Pánovo srdce na nás vždy čaká.

SVÄTÝ LUKÁŠ bol od veľmi dávnych čias nazývaný maliarom Panny

Márie. Je totiž evanjelistom, ktorý najvýraznejšie zobrazuje Máriu ako vzor slobodnej odpovede Bohu. Zdôrazňuje dary, ktoré dostala od Pána, oveľa viac ako ktorékoľvek iné stvorenie: je plná milosti, počne z Ducha Svätého, bude požehnaná po všetky pokolenia... A zároveň poukazuje na to, že na všetky tieto Božie milosti odpovedá s vernosťou a vďačnosťou: s pokorou prijíma anjelovo zvestovanie, odovzdáva sa Božím plánom, dodržiava zvyky svojho ľudu...

Svätý Lukáš, keď uzatvára rozprávanie o Ježišovom detstve, píše, že Mária „toto všetko zachovávala vo svojom srdci“ (Lk 2, 51). Môžeme teda vytušiť, že jedným z hlavných zdrojov evanjelistu bola práve Panna Mária: len Ona mohla odovzdať takéto informácie v čase, keď otvárala svoju intimitu. Tieto slová nám ukazujú spôsob, akým naša Matka prijímala skutočnosť:

snažila sa milovať Pána za každých okolností. „Práve o tomto je Máriin život, o jej láske. O láske dovedenej až do krajnosti, až do úplného zabudnutia na seba samú, spokojnú s tým, že je tam, kde ju chce mať Boh a svedomito plniacu jeho vôľu. Preto ani jej najmenšie gesto nikdy nie je rutinné, ale vždy sa ukáže byť zmysluplné“[\[7\]](#). Môžeme prosiť svätého Lukáša, aby nám pomohol osvietiť náš život prítomnosťou Panny Márie.

[\[1\]](#) Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 20.

[\[2\]](#) Svätý Ján Pavol II, *Dives in misericordia*, bod 3.

[\[3\]](#) František, *Misericordiae vultus*, 11-IV-2015, bod 9.

[4] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 27-III-1972.

[5] Porov. Dante Alighieri, *Monarchia*, 1.

[6] Svätá Terézia z Lisieux, *Autobiografické rukopisy* 8.

[7] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 148.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/sviatok-sv-lukasa-
evanjelistu/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/sviatok-sv-lukasa-evanjelistu/) (14.02.2026)